

Plánování použití ZHN v útočné operaci vševojskové armády

Plukovník Jura J L a l o

V článku chci rozebrat a zdůvodnit některé otázky spojené s použitím ZHN v útočné operaci vševojskové armády. Chci vyjádřit některé myšlenky a úvahy k diskusi, která se vede na toto téma na velitelských shromážděních a VŠC.

Článek má diskusní charakter, zvláště pokud jde o metodu a způsob zpracování rozhodnutí velitele armády, obsah a charakter jednotlivých plánů použití ZHN a konečně diskusní ráz nesou i závěry uvedené na konci článku. Nesleduji cíl vnést jednotu názorů, ale dát dostatek podnětů k diskusi, jejímž výsledkem by jednotu názorů měla být.

Ke zbraním hromadného ničení počítáme jaderné, chemické a bakteriologické zbraně. Rozeberu pouze použití jaderných a chemických zbraní.

Cíl plánování použití zbraní hromadného ničení v útočné operaci vševojskové armády

Cílem útočné operace vševojskové armády je rozbití silného uskupení vojsk nepřítele a v součinnosti se sousedními armádami ovládnutí rajónu, který zabezpečuje výhodné podmínky pro vedení další útočné operace. Při vedení operace vojska armády budou nucena plnit řadu různých úkolů co se týká jejich obsahu a charakteru. Budou nucena ničit prostředky hromadného napadení nepřítele, rozbit jeho uskupení, odrážet protizteče a protiúder silných tankových uskupení, za chodu překonávat vodní překážky a široce zamořené prostory radioaktivními a bojovými chemickými látkami, ničit přicházející zálohy nepřítele ve střetném sražení, vést boj s obklíčenými jednotkami nepřítele, upevňovat dobyté rajóny a zabezpečovat zasažování dalších svazků do sražení a svazků k rozvíjení frontové operace.

Kromě těchto úkolů musí velitel vševojskové armády již v průběhu první operace přijmout a uskutečnit opatření k provedení další útočné operace armády, která v soudobých podmínkách bude zpravidla uskutečňována bez operační přestávky.

Zbraně hromadného ničení jsou v soudobých podmínkách hlavním prostředkem k ničení nepřítele. Jejich bojové vlastnosti umožňují v krátkém čase provést překvapivé úder na nepřítele, způsobit mu masové ztráty na živé síle a bojové technice, demolovat jeho obranná zařízení, vytvářet rozsáhlé zamořené prostory, závaly a požáry. Ničivé účinky značně demoralizují vojska nepřítele a snižují jejich schopnost odporu. Správné použití zbraní hromadného ničení dává možnost podstatně změnit nevýhodný poměr sil ve prospěch útočícího, a tím vytvořit příznivé podmínky k úspěšnému splnění cílů operace.

Skutečnost, že hlavním prostředkem ničení v soudobých operacích jsou zbraně hromadného ničení, vyžaduje, aby jejich použití bylo cítělvedomě a důsledně plánováno.

Na splnění úkolů operace se podílejí všechny druhy vojsk s různorodou bojovou technikou a bojovou činností, přičemž hlavní a rozhodující úkol plní raketové zbraně s jadernou náplní.

Ke splnění cílů operace musí být úsilí vojsk sladěno co do úkolů, času i prostoru, čehož se dosahuje promyšleným a cílevědomým zplánováním útočné operace.

Cíle operace dosahují vojska armády splněním bližšího, následujícího a dalšího úkolu. Vzhledem k tomu, že předkládaný plán použití ZHN vychází z třístupňového úkolu armády a aby tedy nedošlo k zbytečné diskusi, chci tuto otázku poněkud zdůvodnit.

Třístupňový úkol bude armádě postaven zpravidla, kdy tato bude útočit na mobilní obranu nepřítele. Bližší úkol armády v tomto případě bude rozbití uskupení nepřítele uvedeného v sražení v taktické hloubce obrany. Následujícím úkolem bude rozbití dalších přicházejících záloh a ovládnutí armádního pásma obrany a konečně dalším úkolem bude rozbití hlubších operačních záloh, prolomení pásma obrany skupiny ar-

mád z chodu a ovládnutí výhodného prostoru (rajónu), který zabezpečuje další úspěšné vedení operace.

Kromě toho vzhledem k charakteru soudobých operací jeví se účelným i v jiných případech stavět armádě třístupňový úkol. Tímto způsobem zplánovaná armádní útočná operace dává možnost konkrétnějšího postavení úkolů podřízeným svazkům, umožňuje reálněji předvídat organizaci součinnosti mezi všemi druhy vojsk a zejména mezi útvary a jednotkami, které používají prostředky hromadného ničení a konečně umožňuje i snadnější velení.

Vycházejíc z takto postavených úkolů plánuje armáda útočnou operaci po úkolech na základě zámyslu operace a přijatého rozhodnutí.

Nejpodrobněji se plánuje bojová činnost vojsk pro splnění bližšího úkolu. V souladu s tím i použití zbraní hromadného ničení se bude nejpodrobněji plánovat do

splnění bližšího úkolu. Zde se největší pozornost věnuje použití jaderných zbraní při provedení jaderné přípravy útoku a zabezpečení průlomu taktické hloubky obrany nepřitele.

Pro splnění následujícího úkolu se použití zbraní hromadného ničení plánuje méně podrobně a pro plnění dalšího úkolu jen ve všeobecných rysech. Tyto hrubé plány použití zbraní hromadného ničení se pak upřesňují podle konkrétního vývoje operace.

Cílem plánování použití zbraní hromadného ničení je provedení efektivních úderů, stanovení úkolů jednotkám a útvarům, které používají prostředky hromadného ničení, opatření k zabezpečení bezpečnosti vojsk armády a opatření zabezpečující velení jednotkám používajícím prostředky hromadného ničení, jakož i jejich materiálně technické a bojové zabezpečení.

Možnosti vševojskové armády při používání ZHN

Vševojsková armáda má ve svém uskupení organické prostředky k používání zbraní hromadného ničení (armádní raketová brigáda, oddíly vojskových raket vševojskových svazků).

Takticko-technické možnosti těchto prostředků ukazuje tabulka:

Pojmenování	Organizace	Množství nosičů	Dál. střelby v km		Tritolový ekvivalent
			min.	max.	
armádní raketová brigáda	dva oddíly à 3 bateriích. V baterii 1 odpalovací zařízení	6	40	170	10,20 40,50 100
oddíl vojskových raket	dvě baterie à 2 odpal. zařízení	4	8	30	3,10

Kromě uvedených raketových prostředků má armáda možnost použít chemického střeliva. Nejvýhodnějšími prostředky k použití chemického střeliva se jeví houfnice 122 mm, 122mm kanóny a raketomety 130 mm. Dále, avšak s menší efektivností, může být používáno chemické střelivo 85mm kanóny a 82 a 122mm minomety.

Vzhledem k tomu, že jaderné zbraně jsou hlavním prostředkem ničení nepřitele a armáda bude mít značné možnosti jejich použití, jeví se účelným rozebrat otázky množství, typů a mohutnosti jaderných

nábojů, typů a receptur OL, které může armáda obdržet k zabezpečení útočné operace.

Množství jaderných nábojů přidělovaných vševojskové armádě na útočnou operaci bude různé a v podstatě závislé od úkolů a místa armády v útočné operaci

frontu, od systému obrany nepřitele a množství objektů (cílů), podléhajících zničení jadernými náboji, od množství jeho prostředků hromadného napadení, od důležitosti operačního směru, od podpory armády silami a prostředky frontu, od podmínek součinnosti se sousedy, od charakteru terénu, ve kterém bude útočná operace probíhat a konečně od možnosti armády ničit nepřitele jinými prostředky.

Nemalou úlohu v tomto směru bude mít i otázka poměru sil, která v soudobých operacích nijak nepozbyla na svém významu.

Pro konkrétnější představu určování množství jaderných nábojů k zabezpečení útočné operace armády rozebereme si příklad za podmínek, že:

— armáda útočí na směru rozhodující činnosti frontu;

— v pásmu útoku se brání zesílený armádní sbor, mající ve své sestavě tři mechanizované divize a jednu tankovou divizi,

— v operační hloubce do splnění cíle operace se armáda střetne s operačními zálohami v síle rovněž do jednoho armádního sboru přibližně stejné organizace.

Vycházejíce z této situace a podmínek můžeme dojít k závěru, že k úspěšnému zakončení útočné operace je třeba zničit následující objekty v systému jeho obrany.

Do 2—3 oddílů ŘS CORPORAL, 6—8 baterií HONEST JOHN, 1—2 oddíly 280mm kanónů, 6—8 baterií 203,2mm houfnic (asi

20 % houfnic ráže 203,2 mm z celkového počtu může používat jaderné náboje), 2—3 sklady s jadernou municí a chemickým střelivem, 2—3 montážní dílny, 2—3 velitelská stanoviště a 8—10 tankových praporů. Kromě toho k vytvoření podmínek úspěšného přechodu k útoku bude třeba zničit jadernými údery asi 40 % živé síly divizí prvního sledu, což představuje přibližně asi 18 rot. Dále, jak již bylo řečeno, bude třeba v operační hloubce způsobit citelné ztráty operačním zálohám, což si vyžádá dalších 12—18 jaderných úderů (k způsobení 50 % ztrát pěší nebo tankové divize, tj. k její nezpůsobilosti vést bojovou činnost, je třeba 4—6 jaderných úderů s tritolovým ekvivalentem od 20 do 50 kt).

Které objekty tedy bude nutno zničit jadernými údery a orientační množství jaderných nábojů potřebných armádě k zabezpečení útočné operace, je možno vyjádřit následující tabulkou:

Úkoly a objekty podléhající zničení jadernými údery	Počet objektů	Potřeba jaderných nábojů			Letecké pumy jaderné pumy	Celkem
		vojskové rakety	arm. rakety	front. rakety		
1. Zničení prostř. hrom. napadení	16	5	5	6	—	16
2. Zabezpeč. průlomu takt. hloubky obrany — rotní ohniska odporu (40 %) — tankové prapory divize 1. sledu a 2. sledu as — VS divizí a as	10 8 3	10	4 3	2	— 4 —	10 8 3
3. Zničení operačních záloh, do 3—4 divizí	18—20		8—10		10—12	18—20
4. Zabezpečení vzduš. výsadek	1—2				1—2	1—2
5. Zabezpečení zasazení do sražení 2. sledu armády	4		4		—	4
6. Zničení znovu objevených se prostředků hrom. ničení	4	2	2		—	4
7. Záloha velitele armády	—		5		—	5
Celkem	64—67	17	31—33	8	15—18	69—72

Celkem tedy v pásmu armády se může nacházet do 60—70 objektů podléhajících bezpodmínečnému zničení nebo umlčení.

Rozborem charakteristiky jednotlivých objektů (cílů) tj. jejich rozměrů, odolnosti a důležitosti v systému obrany nepřítele dojde velitel frontu k závěru, které cíle je možno zničit chemickými OL, dělostřelectvem, letectvem a raketovými zbraněmi s obvyčejnou náplní a které je bezpodmínečně nutno ničit jadernými náboji.

Na základě této analýzy určuje velitel frontu armády potřebný počet jaderných nábojů.

V našem případě bude třeba jadernými náboji především zničit prostředky hromadného napadení nepřítele a tím i změnit nepříznivý pro nás poměr sil v jaderných prostředcích, rozbit tankové jednotky, zničit VS, zabezpečit zasazení 2. sledu armády, způsobit ztráty operačních zálohám nepřítele a zabezpečit vysazení vzdušného výsadku.

Celkem tedy prostředky armády bude třeba zničit do 40—45 cílů, což znamená, že armáde musí být přiděleno stejné množství jaderných nábojů.

Ostatní cíle bude nutno ničit chemickými otravnými látkami, dělostřelectvem, letectvem, jakož i raketovými zbraněmi s obvyčejnou náplní. Kromě toho, jak je také v tabulce uvedeno, na ničení některých objektů v útočném pásmu armády nesou podíl prostředky frontu.

Nejvhodnějším tritologickým ekvivalentem jaderných nábojů se jeví ekvivalent od 5 do 50 kt. Tento tritologický ekvivalent zabezpečuje nejefektivnější zničení objektů počínaje prvním postavením prvního pásma obrany nepřítele.

Rozdělení jaderných nábojů po úkolech armády může být následující:

- pro splnění bližšího úkolu včetně provedení jaderné přípravy k útoku do 40 až 60 % (nejvíce cílů podléhajících zničení jadernými údery bude v taktické hloubce),

- pro splnění úkolů v operační hloubce do 30—50 %,

- v záloze velitele armády do 10 % z celkového počtu nábojů přidělených armádě k zabezpečení útočné operace.

Jaké jsou prostředky a jaká bude efektivnost použití těchto prostředků? Při řešení této otázky třeba především vycházet z charakteru cílů, jejich rozměrů, ze stupně nutnosti zničení, a podle toho pak určit potřebný ekvivalent a druh výbuchu.

Za předpokladu, že armáda v době jaderné přípravy a k prolomení taktické hloubky obrany použije do 50 % jaderných nábojů z celkového počtu, bude efektivnost zničení nepřítele přibližně následující (viz tabulku na str. 100 nahoře):

Poznámka. Údery 50kt leteckými jadernými pumami budou provedeny po tankových praporech tankové divize — druhém sledu armádního sboru.

Tabulka ukazuje, že při použití 27 jaderných nábojů v době provedení jaderné přípravy mohou být způsobeny ztráty 27 vážným objektům nepřítele se stupněm zničení v průměru přibližně 40—45 %, což podstatně narušuje odolnost obrany nepřítele, mění poměr sil v prospěch útočících jednotek a tím se vytvářejí podmínky k úspěšnému zahájení operace.

V době jaderné přípravy operace se budou provádět i údery prostředky frontu, zvláště po prostředcích hromadného ničení a jeho operačních zálohách, což rovněž přispívá k úspěšnému splnění úkolu armády.

Co se týká množství chemického střeliva, přiděleného armádě na útočnou operaci, bude toto přímo záviset na počtu jaderných nábojů, přidělených armádě. Čím více bude armádě přiděleno jaderných nábojů, tím méně chemického střeliva a naopak, čím méně jaderných nábojů, tím více chemického střeliva. Obvyčejná armáda může obdržet od 0,30—0,50 palebného průměru chemického střeliva pro dělostřelectvo a od 0,5—1,0 palebného průměru pro raketomety. Základní receptury, kterých bude armáda používat, budou rychle působící otravné látky typu R-2 a R-35.

K použití chemického střeliva dělostřelectvem bude armáda disponovat přibližně těmito prostředky (viz tabulku na str. 100 dole):

Z uvedené tabulky je vidět, že dělostřelectvo armády včetně posilových prostředků může současně ničit živou sílu do 7 pěších rot a způsobit jim ztráty při provedení úderu z překvapení do 30—50 % a bez dosažení překvapení do 10—12 %, nebo do 2,5 pěších rot a do 65—70 bat. dělostřelectva se stejným stupněm zničení. Při prodloužení doby palebných střepů zvyšují se sice možnosti ničení, avšak toto potřebuje větší množství střeliva a času, nehledě na to, že se podstatně snižuje efektivnost úderů, neboť v tomto případě již nelze mluvit o překvapení.

Objekty ničení a jejich rozměr	Počet objektů	Stupeň žen. vybudování	Používané jaderné náboje		Pravděpodobný stupeň zničení živé síly v %
			kt	druh výbuchu	
1. Rotní ohniška odporu (1,5 × 1)–8	4	obsluha v zákopech	5	vysoký vzdušný	62 %
	4	obsluha v úkrytech	10	vzdušný	26 %
2. Tankové prapory v prostorech soustředění (2,5 × 2,5)–6	2	Osádky tanků v zákopech	20	vysoký vzdušný	37 %
	4	osádky v tancích	50*)	vzdušný	42 %*)
3. VS pěší divize (600 × 800)–2	2	Úkryty lehkého typu	10	vzdušný	12 %
4. VS armádního sboru (1,5 × 1)–1	1	Úkryty lehkého typu	20	vzdušný	20–25 %
5. Bat. „HONEST JOHN“ (1 × 1,5)–4	4	Obsluha v zákopech	10	vysoký vzdušný	56 %
6. Bat. 203,2 mm houfnic (1,2 × 1)–4	4	Obsluha v zákopech	10	vysoký vzdušný	50 %
7. Bat. 280 mm kan. (1,5 × 1,5)–2	2	Obsluha v zákopech	10	vysoký vzdušný	45 %
Celkem	27				40–45 %

Druhy dělostřelectva	Počet oddílů (v oddíle 18 děl)	Doba palebného přepadu	Palebné možnosti v ha za 1 nálet		Celkem
			typ otravných látek		
			CHN s R-2	CHN s R-35	
85mm kanóny	5	1	—	3,4	17
122mm kanóny	3	1	—	4,1	12,3
122mm houfnice	27	1	—	4,9	132,3
raketometry 130 mm	3	1	18	—	54
Celkem	38	—	—	—	215,6

Vycházejí z výše uvedených sil a prostředků k provedení úderů chemickým střelivem, budou možnosti armády tyto:

Objekty ničení a jejich rozměry v ha	K ničení je třeba děl. oddílů	Doba palebného přepadu	Typ OL		Můžeme ničit objektů	Podmínky
			R-2	R-35		
Pěší rota (živá síla v zákopech) 27 ha	1,5 oddílů raketometů 130 mm	salva	I	—	I	Dálka střelby do 8 km
	5,5 oddílů 122 mm houfnic	1 min.	—	I	I	Dálka střelby do 10 km
Dělostřelecká baterie 105 mm v pal. post. 6ha	1/2 oddílů 122 mm kanonů	1 min.	—	I	I	Dálka střelby do 15 km
	1/2 oddílů 122 mm houfnic	1 min.	—	I	I	Dálka střelby do 10 km
Baterie chemických min. v pal. post. 6ha	1/2 oddílů 85 mm kan.	1 min.	—	I	I	Dálka střelby 10—15 km

Co se týká možnosti letectva při použití chemického střeliva, toto bude přímo závislé na počtu leteckých útvarů a svazků, které podle rozhodnutí velitele fronty podporují útok armády, typu letectva, operač-

ních norem a typu použitých otravných látek. Počítá se, že 25—30 % z celkového bojového nákladu bude chemických pum. V tomto případě budou možnosti letectva následující:

Typ letadel	Typ leteckých bomb	Označení otravných látek	Počet bomb v letadle	Možnosti v ha			Letecký pluk
				jeden let.	rot	letka	
MIG 15, 17, 19	CHAB 250, 110N	R-2	2	1,2	4,3	13,4	40,2
	OCHAB-100P	R-35	2	3,6	14,6	43,2	129,6
IL 28	CHAB 250-110N	R-2	8	4,8	14,4	43,2	129,6
	OCHAB-100P	R-35	12	21,6	64,8	194,4	583,2

Výše uvedená tabulka nám ukazuje, že v případě, kdy ve prospěch útočné operace armády bude působit do 4 divízi bombardovacího letectva s 30% počtem chemických nábojů z celkového nákladu s recepturou R-2, možnosti armády jsou vyjádřeny

v 598,4 ha, což umožňuje ničit živou sílu do jednoho praporu motopěchoty a s recepturou R-35 2330 ha, na jejíž ploše může být síla jednoho bojového skupení se způsobem ztrát v obou případech do 10 až 12 % živé síly.

Metoda a způsob vypracování rozhodnutí velitele armády pro použití ZHN

Rozhodnutí k použití zbraní hromadného ničení v útočné operaci frontu celkové, jakož i v pásmech útoků jednotlivých armád útočících na směr rozhodující činnosti frontu přijímá velitel frontu.

Výpis z tohoto rozhodnutí se obvykle zasílá štábu armády, který slouží jako jeden z podkladů pro plánování použití ZHN v útočné operaci armády. Ve výpisech se obvykle uvádějí tyto údaje: množství jaderných a chemických nábojů přidělených armádě k zabezpečení operace, tritolový ekvivalent, doba a místo převzetí jaderných a chemických nábojů, které objekty v pásmu útoku armády budou zničeny prostředky frontu s dobou určení úderů a omezení týkající se provedení pozemních úderů.

Použití zbraní hromadného ničení tvoří základ zámyslu velitele armády.

Velitel armády při ujasňování úkolů především určuje, jaký vliv bude mít použití zbraní hromadného ničení na průběh celé operace a jaká opatření je třeba provést k zabezpečení úspěšného použití zbraní hromadného ničení v operaci.

Při ujasnění úkolů velitele armády upřesňuje:

- možnosti nepřítele z hlediska použití ZHN (kde je hlavní uskupení sil nepřítele, kde a jak jsou rozmístěny prostředky hromadného napadení a jaké jsou jejich možnosti použití jaderných a chemických zbraní),

- všeobecné možnosti armády při použití zbraní hromadného ničení, tj. množství a tritolový ekvivalent jaderných nábojů přidělených armádě, doba jejich převzetí, počet prostředků (nosičů jaderných zbraní a chemických otravných látek), možnosti současného ničení objektů v taktické a operační hloubce, počet a typ chemických dělostřeleckých granátů, receptury OL a prostředky jejich použití.

Při určování možnosti armády pro ničení objektů nepřítele bere se v úvahu:

- jaké úkoly v pásmu útoku armády

řeší s použitím jaderných a chemických zbraní velitel frontu,

- možnosti armády při ničení nebo umlčování objektů nepřítele v prvním a druhém pásmu obrany,

- které úkoly v operaci je třeba řešit s použitím jaderných zbraní a které s použitím chemických zbraní,

- které objekty v obraně nepřítele je bezpodmínečně nutno zničit, aby byla dostatečně narušena odolnost jeho obrany,

- opatření k zabezpečení bezpečnosti prvních sledů armády při použití zbraní hromadného ničení a při činnosti vojsk v rájonech a prostorech, kde se tyto zbraně používaly,

- doba pohotovosti prostředků použití zbraní hromadného ničení,

- jaký je stupeň připravenosti vojsk k vedení operace v podmínkách použití zbraní hromadného ničení,

- do jaké míry ovlivňují meteorologické podmínky použití zbraní hromadného ničení.

Ujasnění úkolů a ocenění situace z hlediska použití zbraní hromadného ničení umožňuje veliteli armády určit, jak použití zbraní hromadného ničení ovlivní volbu směru rozhodující činnosti vojsk, úseky průlomu, operační uskupení vojsk armády, způsob útoku, potřebnou hustotu dělostřelectva a ostatních prostředků zesílení.

Po ujasnění uvedených otázek vypracovává velitel armády zámysl operace, jehož základ tvoří rozhodnutí pro použití atomových zbraní a ostatních prostředků hromadného ničení.

Vycházejí z rozboru výše uvedených otázek a zámyslu útočné operace, velitel armády určuje objekty, které mají být zničeny jadernými a chemickými náboji.

Hlavní objekty, které podléhají úderům jaderných nábojů jsou:

- dělostřelectvo nepřítele s možností používat jaderných nábojů, jako 203,2mm

houfnice, 280mm kanóny, rakety typu HO-NEST JOHN, CORPORAL, REDSTONE apod.;

- sklady jaderných nábojů a montážní dílny, sklady chemických nábojů;

- hlavní uskupení vojsk nepřítele s důrazem na tankové jednotky a postavení dělostřelectva;

- místa velení, letiště a vážnější objekty týlu; objektem k ničení chemickým střelivem bude obyčejná živá síla v taktické i operační hloubce.

Při určování objektů k ničení jadernými náboji je třeba brát v úvahu charakter a rozměr cíle, jeho odolnost, zvláštnosti terénu a povětrnostní podmínky. Podle těchto ukazatelů pak určitý nutný tritologický ekvivalent a druh jaderného výbuchu.

Vážnou otázkou v rozhodnutí velitele armády pro použití zbraní hromadného ničení je určení druhů výbuchů. V pásmu útoku armády jejími prostředky budou zpravidla prováděny vzdušné výbuchy. V některých případech mohou být provedeny i pozemní výbuchy. V tomto případě velitel armády určuje každý výbuch a jeho epicentrum zvlášť.

Rozhodnutí k použití zbraní hromadného ničení přijímá velitel armády. Avšak na zpracování nutných podkladů se podílí kolektiv důstojníků štábu armády pod řízením náčelníka štábu, který předkládá veliteli armády návrh na použití zbraní hromadného ničení.

Náčelník štábu by měl ve svém návrhu doložit: které objekty je třeba ničit jader-

nými zbraněmi a které objekty chemickými otravnými látkami, pravděpodobné ztráty nepřítele na živé síle a bojové technice, možný stupeň zničení jeho obranných zařízení, pravděpodobnou úroveň radioaktivního zamoření terénu a zamoření trvalými otravnými látkami, kde a v průběhu jaké doby budou tyto látky nebezpečné pro útočící vojska, jaký vliv bude mít použití ZHN na součinnost se sousedy, kolik jaderných a chemických nábojů použít k provedení jaderné přípravy, kolik vyčlenit k splnění bližšího, následujícího a dalšího úkolu a kolik mít v záloze velitele armády, doba provedení jaderných a chemických úderů a druhy výbuchů, pravděpodobný vznik závalů a jaká opatření učinit k jejich překonávání, jaká je třeba provést opatření k bojovému, technickému a materiálnímu zabezpečení jednotek používajících jaderných nábojů a opatření vzhledem k bezpečnosti vlastních vojsk.

Na přípravě některých zvláštních údajů spojených s použitím ZHN mají se podílet důstojníci specialisté. Povinnosti těchto důstojníků mohou spočívat ve studiu vlastních možností i možností nepřítele, vlivu terénu a meteorologických podmínek na použití jaderných a chemických nábojů. Tito důstojníci musí také připravit výpočty pro určení nutného tritologického ekvivalentu ke zničení jednotlivých cílů, druhy výbuchů, pravděpodobnou efektivnost použití prostředků hromadného ničení, dobu zahájení přípravy jaderného střeliva.

Rozhodnutí velitele armády pro použití ZHN a jeho obsah

Na základě směrnic velitele fronty, ujasnění úkolu a zhodnocení situace přijímá velitel armády celkové rozhodnutí pro útočnou operaci, kterého základ tvoří rozhodnutí pro použití zbraní hromadného ničení.

V rozhodnutí pro použití zbraní hromadného ničení měl by velitel armády uvést:

- cíl použití ZHN v útočné operaci,
- úkoly, které je třeba řešit s použitím ZHN,
- úkoly, které ve prospěch armády budou řešeny silami a prostředky fronty,
- směry, na kterých bude použito hromadné a na kterých jednotlivě jaderných úderů,

- druh úderů a výbuchů,
- objekty pro jaderné úderů a objekty určené k ničení chemickými otravnými látkami,
- dobu provedení úderů jadernými zbraněmi a chemickými otravnými látkami,
- rozdělení jaderných nábojů a chemických otravných látek po úkolech armády a vyčlenění zálohy velitele armády,
- dobu pohotovosti jednotek k provedení jaderných a chemických úderů,
- opatření k zabezpečení provedení úderů a bezpečnostní opatření vlastních vojsk.

V případě, že v pásmu útoku armády jsou prováděny pozemní výbuchy, tyto pak velitel armády určuje zvlášť.

Plán použití zbraní hromadného ničení

Plán použití ZHN zpracovává štáb armády pod přímým řízením náčelníka štábu. Na zpracování plánu se podílejí určené důstojníci operačního oddělení, velitel dělostřelectva armády, představitel letectva a náčelník chemické služby armády.

Podkladem pro zpracování plánu použití ZHN je rozhodnutí velitele armády, výpis ze směrnic velitele fronty, síly a prostředky, které má armáda k dispozici.

Zásadní otázky použití ZHN jsou zahrnuty do plánu operace a jejich podrobné rozpracování se odráží v plánu použití ZHN.

K zpracování tohoto plánu musí náčelník štábu armády vydat pokyny, ve kterých by měl uvést:

- kdo je odpovědný za zpracování plánu a v jakém rozsahu na něm spolupracují jednotliví náčelníci druhů vojsk,

- jaký je cíl použití ZHN,
- které objekty budou ničeny jadernými zbraněmi a které chemickými otravnými látkami,

- které objekty budou ničeny prostředky fronty,

- počet, druh a tritolový ekvivalent jaderných nábojů přidělených armádě k zabezpečení operace,

- počet chemických nábojů,
- rozdělení jaderných a chemických nábojů po úkolech armády a vyčlenění záloh velitele armády,

- doba provedení jaderných a chemických úderů a druhy výbuchů a jejich prostory,

- počet pozemních výbuchů a jejich prostory,
- bojové a materiálně technické zabezpečení raketových jednotek,

- bezpečnostní opatření vlastních vojsk,

- způsob velení raketovým jednotkám,
- do kdy a v jaké formě má být zpracován plán použití ZHN.

Současně s pokyny pro zpracování plánu musí vydat i nařízení pro organizaci

průzkumu a doplňkového průzkumu objektů, které mají být zničeny jadernými údery.

Do plánu použití ZHN musí být zahrnuty všechny otázky zabezpečující neefektivnější použití těchto zbraní, opatření zajišťující bezpečnost vlastních vojsk, velení jednotkám používajícím prostředky hromadného ničení a jejich bojové a materiální zabezpečení.

Při zpracování plánu použití ZHN se musí vycházet ze základních principů jejich použití, a to zejména:

- aby se ZHN používaly na rozhodujícím směru k řešení hlavních úkolů a v součinnosti s ostatními prostředky ničení, zvláště s chemickými otravnými látkami,

- aby se ZHN používaly masově a s překvapením,

- aby tritolový ekvivalent jaderného náboje a možnosti prostředků odpovídaly charakteru cíle,

- aby se použití ZHN uskutečňovalo v podmínkách těsné součinnosti s útočícími vojsky, která mají využít účinků jaderných a chemických úderů,

- aby použití ZHN neohrožovalo bezpečnost vlastních vojsk,

- aby byly správně rozděleny síly a prostředky na celou hloubku útočné operace.

Plán použití ZHN musí také zabezpečovat použití jaderných nábojů na nejdůležitější objekty v systému obrany nepřítele v tomto pořadí:

1. prostředky hromadného ničení nepřítele,

2. sklady a montážní dílny jaderných nábojů,

3. letiště s přítomností nosičů jaderných pum,

4. tankové jednotky nepřítele,

5. důležitá místa velení, systém radiolokace a důležité zásobovací základny.

Plán použití ZHN může být zpracován graficky nebo textuálně.

Obsah a charakteristika grafického plánu použití zbraní hromadného ničení

Grafický plán použití ZHN v útočné operaci armády se zpracovává na mapě 100 000 (viz přílohu 1).

Do mapy se zakreslují tyto údaje:

- uskupení nepřítele na celou hloubku operace,

- pásma obrany na celou hloubku operace do jednotlivých postavení a jejich obsazení v prvním pásmu obrany,

- rozmístění prostředků hromadného napadení nepřítele, palebná postavení, vyčkávací prostory 203mm houfnic, 280mm kanónů, baterií HONEST JOHN,

PLÁN POUŽITÍ ZBRANÍ HROMADNÉHO NIČENÍ V ÚTOČNÉ OPERACI ARMÁDY

1. **Cil pouziti zbraní hromadného ničení :** provedením překvapivých a hromadných úderů atomovými a chemickými zbraněmi oslabit hlavní uskupení bránního so nepříteli, narušit systém jeho obrany a zabezpečit činnost vojsk armády vytvořit příznivé podmínky k dosažení cíle operace.
2. **Síly a prostředky používající hromadného ničení :** arb- (6 odpal.zařízení), 4 oddíly vojenských raket (16 odpal.zařízení), 89, bombardard letecký pluk -LA (16 letadel Il-28).
3. **Na účtónou operaci armády se vyfkluje :** a) atomové střeliva: 3kt., 40kt., 20kt., 40 kt., (celkem kusů)
b) chemické střeliva pro dělostřelce : ; pro letectvo : letecký proud 504.....

Úkoly které budou plněny zbraní, hromadného nájezdu	Název, množství objektů podléhajícího zničení, atom. a chem. úderu (hlavní - záložní)	Jednotlivý útvar, atom a chem. napadení	Vytčené atomové střelivo Atomové granáty Atom. letní Útok na granáty Útok na letní Útok na letní	Množství chem. střeliva (v p) a typ BL Útok na letní Útok na letní Útok na letní Útok na letní Útok na letní	Doba pro napadení atom. úderu	Druh výbuchu	Poznámky
Zničení prostředků atomového napadení v době úvodu raket na číru raket	Ordnádní prostředky a) atomovými nájezdy: 1) 76. baterie, 10 2) 76. 12. 12 3) 76. 12. 12 4) 76. 12. 12 5) 76. 12. 12 6) 76. 12. 12 7) 76. 12. 12 8) 76. 12. 12 9) 76. 12. 12 10) 76. 12. 12 11) 76. 12. 12 12) 76. 12. 12 13) 76. 12. 12 14) 76. 12. 12 15) 76. 12. 12 16) 76. 12. 12 17) 76. 12. 12 18) 76. 12. 12 19) 76. 12. 12 20) 76. 12. 12 21) 76. 12. 12 22) 76. 12. 12 23) 76. 12. 12 24) 76. 12. 12 25) 76. 12. 12 26) 76. 12. 12 27) 76. 12. 12 28) 76. 12. 12 29) 76. 12. 12 30) 76. 12. 12 31) 76. 12. 12 32) 76. 12. 12 33) 76. 12. 12 34) 76. 12. 12 35) 76. 12. 12 36) 76. 12. 12 37) 76. 12. 12 38) 76. 12. 12 39) 76. 12. 12 40) 76. 12. 12 41) 76. 12. 12 42) 76. 12. 12 43) 76. 12. 12 44) 76. 12. 12 45) 76. 12. 12 46) 76. 12. 12 47) 76. 12. 12 48) 76. 12. 12 49) 76. 12. 12 50) 76. 12. 12 51) 76. 12. 12 52) 76. 12. 12 53) 76. 12. 12 54) 76. 12. 12 55) 76. 12. 12 56) 76. 12. 12 57) 76. 12. 12 58) 76. 12. 12 59) 76. 12. 12 60) 76. 12. 12 61) 76. 12. 12 62) 76. 12. 12 63) 76. 12. 12 64) 76. 12. 12 65) 76. 12. 12 66) 76. 12. 12 67) 76. 12. 12 68) 76. 12. 12 69) 76. 12. 12 70) 76. 12. 12 71) 76. 12. 12 72) 76. 12. 12 73) 76. 12. 12 74) 76. 12. 12 75) 76. 12. 12 76) 76. 12. 12 77) 76. 12. 12 78) 76. 12. 12 79) 76. 12. 12 80) 76. 12. 12 81) 76. 12. 12 82) 76. 12. 12 83) 76. 12. 12 84) 76. 12. 12 85) 76. 12. 12 86) 76. 12. 12 87) 76. 12. 12 88) 76. 12. 12 89) 76. 12. 12 90) 76. 12. 12 91) 76. 12. 12 92) 76. 12. 12 93) 76. 12. 12 94) 76. 12. 12 95) 76. 12. 12 96) 76. 12. 12 97) 76. 12. 12 98) 76. 12. 12 99) 76. 12. 12 100) 76. 12. 12 101) 76. 12. 12 102) 76. 12. 12 103) 76. 12. 12 104) 76. 12. 12 105) 76. 12. 12 106) 76. 12. 12 107) 76. 12. 12 108) 76. 12. 12 109) 76. 12. 12 110) 76. 12. 12 111) 76. 12. 12 112) 76. 12. 12 113) 76. 12. 12 114) 76. 12. 12 115) 76. 12. 12 116) 76. 12. 12 117) 76. 12. 12 118) 76. 12. 12 119) 76. 12. 12 120) 76. 12. 12 121) 76. 12. 12 122) 76. 12. 12 123) 76. 12. 12 124) 76. 12. 12 125) 76. 12. 12 126) 76. 12. 12 127) 76. 12. 12 128) 76. 12. 12 129) 76. 12. 12 130) 76. 12. 12 131) 76. 12. 12 132) 76. 12. 12 133) 76. 12. 12 134) 76. 12. 12 135) 76. 12. 12 136) 76. 12. 12 137) 76. 12. 12 138) 76. 12. 12 139) 76. 12. 12 140) 76. 12. 12 141) 76. 12. 12 142) 76. 12. 12 143) 76. 12. 12 144) 76. 12. 12 145) 76. 12. 12 146) 76. 12. 12 147) 76. 12. 12 148) 76. 12. 12 149) 76. 12. 12 150) 76. 12. 12 151) 76. 12. 12 152) 76. 12. 12 153) 76. 12. 12 154) 76. 12. 12 155) 76. 12. 12 156) 76. 12. 12 157) 76. 12. 12 158) 76. 12. 12 159) 76. 12. 12 160) 76. 12. 12 161) 76. 12. 12 162) 76. 12. 12 163) 76. 12. 12 164) 76. 12. 12 165) 76. 12. 12 166) 76. 12. 12 167) 76. 12. 12 168) 76. 12. 12 169) 76. 12. 12 170) 76. 12. 12 171) 76. 12. 12 172) 76. 12. 12 173) 76. 12. 12 174) 76. 12. 12 175) 76. 12. 12 176) 76. 12. 12 177) 76. 12. 12 178) 76. 12. 12 179) 76. 12. 12 180) 76. 12. 12 181) 76. 12. 12 182) 76. 12. 12 183) 76. 12. 12 184) 76. 12. 12 185) 76. 12. 12 186) 76. 12. 12 187) 76. 12. 12 188) 76. 12. 12 189) 76. 12. 12 190) 76. 12. 12 191) 76. 12. 12 192) 76. 12. 12 193) 76. 12. 12 194) 76. 12. 12 195) 76. 12. 12 196) 76. 12. 12 197) 76. 12. 12 198) 76. 12. 12 199) 76. 12. 12 200) 76. 12. 12 201) 76. 12. 12 202) 76. 12. 12 203) 76. 12. 12 204) 76. 12. 12 205) 76. 12. 12 206) 76. 12. 12 207) 76. 12. 12 208) 76. 12. 12 209) 76. 12. 12 210) 76. 12. 12 211) 76. 12. 12 212) 76. 12. 12 213) 76. 12. 12 214) 76. 12. 12 215) 76. 12. 12 216) 76. 12. 12 217) 76. 12. 12 218) 76. 12. 12 219) 76. 12. 12 220) 76. 12. 12 221) 76. 12. 12 222) 76. 12. 12	1. Splnění bližšího úkolu armády					
Zabezpečení průtoku prvotního pátevní obrany nepříteli	3) Šest rotních opatření bodů cíle č. 62, 64, 66, 70 Souřadnice: Záložní cíle č. 62, 64, 66, 70 Souřadnice: 4) 76. tankové praporek cíle č. 77, 76, 75 Souřadnice: 5) Čtyři tankové praporek na druhém pásmu obrany cíle č. 30, 31, 32 a 93 6) Dvě bojové skupiny v prostoru soustředění cíle č. 73 a 75 souřadnice 7) Válečná stanoviště divazí I. sledu cíle č. 76 8) Jeden - dva opatření body v úseku 9) Odrazení protiváhu b) Chemickými granáty a chemickými letectvými pumami 1) Bojové skupiny cíle č. 42, 44, 43 2) Nepřítelské důstojnictvo v palácích pastevních cíle č. 73 3) Bojové skupiny na druhém pásmu obrany cíle č. 73 4) Útoky na druhé sled armádního sboru Celkem armádním prostředky ke splnění bližšího úkolu armády						
Zničení nepřítelských prostředků atomového napadení a nájezdu operacních zbraní	Frontovými prostředky 10) Bádli řízených střel, Kapsli cíle č. 101, 102, 103 Souřadnice: 11) Bádli řízených střel, Kapsli cíle č. 104, 105, 106 Souřadnice: 12) Soustředění vojsk cíle č. 108, 109, 110 Souřadnice: 13) Válečná stanoviště armády cíle č. 111 Celkem frontovými prostředky Celkem při splnění bližšího úkolu armády						
Zabezpečení vytažení vstřední nájezdu operacních zbraní a průtoku prvotního pátevní obrany	Ordnádní prostředky a) Atomovým střelivem 1) Útoky na opatření body v armádním pásmu obrany v prostoru 2) Do dvou divazí na čáře rozvinutí 3) Opatření body v armádním pásmu obrany b) Chemickými granáty Živá síla v armádním pásmu obrany Živá síla na čáře rozvinutí v protiváhu Nepřítelské důstojnictvo v palácích pastevních Celkem armádním prostředky Frontovými prostředky odrazení protiváhu operacních zbraní Celkem při splnění následujícího úkolu armády						
Zabezpečení zásazení druhého sledu armády a průtoku následujícího armádního pátevní obrany	Ordnádní prostředky a) Atomovými granáty Opatření body na nepřítelských pátevních obraně b) Chemickými granáty Živá síla v armádním pásmu obrany Živá síla na čáře rozvinutí v protiváhu Nepřítelské důstojnictvo v palácích pastevních Celkem armádním prostředky Frontovými prostředky odrazení protiváhu operacních zbraní Celkem při splnění následujícího úkolu armády						
By s příchodem cíli operacních zbraní, a pro střelbu kromedního nájezdu a pro splnění dalšího úkolu	Ordnádní prostředky a) Atomovými granáty Opatření body na nepřítelských pátevních obraně b) Chemickými granáty Živá síla v armádním pásmu obrany Živá síla na čáře rozvinutí v protiváhu Nepřítelské důstojnictvo v palácích pastevních Celkem armádním prostředky Frontovými prostředky odrazení protiváhu operacních zbraní Celkem při splnění dalšího úkolu armády						
1. Splnění bližšího úkolu armády							
1. Splnění dalšího úkolu armády							

1. Pohotovost jednotek používající atomové sídlo -----
 jednotek, používající chemické sídlo -----
 2. Signál k provedení atomových úderů radíem 222, telefonicky, Salut s označením cíle. Signál k provedení chemických úderů radíem 333, telefo-
 nicky, Hrom s označením čs. cíle. Zázkaz neovdolaní atomových úderů radíem 444, telefonicky, Noc s označením cíle.
 3. Zázkaz neovdolaní chemických úderů 555, telefonicky, Pokoj s označením cíle.
 4. Upozornění vlastníků vojáků k provedení atomových úderů radíem 777, telefonicky, Svět s 3 min před vlastní provedením

Náčelník štábu... armády

Velitel dělostřelectva... armády

Načelnik operativni skupine štabu LA

REDSTONE, CORPORAL, popřípadě i jiných prostředků hromadného napadení.

— sklady jaderných nábojů a chemických otravných látek v taktické a bližší operační hloubce,

— objekty týlu, na které jsou plánované úder ZHN,

— letiště s nosiči jaderných pum na celou hloubku operace, popřípadě i v pásmu sousední armády,

— velitelská stanoviště divizí, armádních sborů a armády,

— možné čáry rozvinutí k protizteči, k protiděru a jejich směry,

— objekty, na které jsou plánované úder jadernými náboji a chemickými otravnými látkami v době přesunu vojsk do výchozího prostoru, v době jaderné přípravy a v době plnění (následujícího) a dalšího úkolu armády,

— tritolový ekvivalent a počet jaderných nábojů určených k zničení jednotlivých cílů, jakož i počet chemického střeliva a receptury OL,

— druh výbuchů,

— úder prováděné v pásmu armády prostředky frontu,

— druh úderů (jednotlivé, skupinové nebo hromadné),

— jaderné úder plánované sousedními armádami.

V případě, že v pásmu armády je plánované provedení pozemních úderů, pak se zakresluje každý úder zvlášť s radioaktivní stopou.

Dále se uvádí:

— přední okraj obrany vlastních vojsk a jejich uskupení,

— bezpečnostní čáry pro jednotky v dotyku a jednotky přicházející z hloubky,

— hlavní a záložní palebná postavení raketových jednotek, jakož i jejich vyčkávací prostory,

— palebná postavení dělostřelectva, používajícího chemické otravné látky,

— letiště vlastních nosičů jaderných pum.

Vzhledem k tomu, že všechny otázky spojené s použitím zbraní hromadného ničení nelze vyjádřit graficky, bude nutno některé rozvést v legendě. Půjde zejména o tyto otázky:

1. Počet jaderných nábojů s uvedením tritolového ekvivalentu a množství chemických otravných látek s uvedením receptur přidělených armádě k zabezpečení útočné operace.

2. Počet a tritolový ekvivalent jaderných nábojů, které budou použity v pásmu armády prostředky frontu:

— rozdělení jaderných nábojů a chemických otravných látek po úkolech armády, kde se zvlášť uvádí množství jaderných nábojů a chemických otravných látek, které budou použity v době jaderné přípravy k útoku, při odražení protizteči, při zasažení druhého sledu armády do střetného sražení, při přechodu vodních toků a zabezpečení vzdušných výsadek, k zabezpečení průlomu druhého pásma obrany z chodu a dalších postavení v operační hloubce, záloha velitele armády.

3. Rozdělení objektů mezi raketové jednotky v době jaderné přípravy a během útoku s očíslováním cílů a uvedením tritolového ekvivalentu určeného k zničení cíle, receptury OL a objekty úderu.

4. Signály k zahájení nebo k zrušení plánovaných úderů a uvědomění vlastních vojsk o začátku jaderných úderů.

Grafický plán použití ZHN je podle mého názoru a při jeho odpovědném zpracování, zvlášť legendy, výhodným dokumentem a zaručuje veliteli armády a jeho štábu cílevědomé a předvídaté použití prostředků hromadného ničení v průběhu celé operace. Zabezpečuje rovněž řízení raketových jednotek a pro používání v poli je daleko praktičtější než textuální plán.

Pro jeho zpracování je třeba přibližně stejné doby jako pro zpracování textuálního plánu.

Obsah a charakteristika textuálního plánu

(Příloha 2)

Textuální plán může zahrnovat tyto otázky:

1. cíl použití ZHN v útočné operaci,
2. síly a prostředky použití ZHN,
3. plánování použití ZHN po úkolech armády

- a) úkoly řešené s použitím ZHN,
- b) pojmenování a počet objektů určených k ničení a umlčování prostředky hromadného ničení,
- c) jednotky a útvary používající prostředky hromadného ničení,

d) přidělené jaderné náboje podle druhů, tritolového ekvivalentu, celkové množství určené k řešení jednotlivých úkolů,

e) množství chemických nábojů s uvedením receptur OL,

f) druh jaderných výbuchů,

g) pravděpodobný stupeň ničení v procentech,

h) doba provedení jaderných a chemických úderů,

i) kdo má právo vydat rozkaz k provedení úderu,

j) způsob provedení úderů (jednotlivý, hromadný nebo masový úder).

Dále se v plánu uvádí doba pohotovosti jednotek k provedení úderů, bezpečnostní opatření a organizace velení.

Tato forma plánu použití ZHN dovoluje sice podrobněji řešit takové otázky, jako je určení objektů k ničení úderu ZHN, rozdělení jaderných a chemických nábojů po úkolech armády, rozdělení objektů jednotkám používajícím prostředky hromadného ničení, celkově však je textuální plán méně přehledný a méně výhodný k používání v poli. Zpravidla najde své uplatnění v těch případech, kdy hlavní otázky použití ZHN budou zahrnuty do plánu operace.

Realizace plánu použití ZHN

Na základě plánu použití ZHN rozpracovává štáb dělostřelectva plán použití raketových útvarů, jednotek a dělostřelectva v útočné operaci armády.

Tímto plánem se řeší otázky rozdělení sil a prostředků po úkolech armády, uskupení jednotek a útvarů ke konci každého dne operace, úkoly, které musí být splněny s použitím jaderných nábojů, počet nábojů, přemístování raketových útvarů a jednotek a jejich přeskupení v průběhu operace.

Použití jaderných a chemických zbraní se zvláště detailně rozpracovává plánem palby dělostřelectva, který se sestavuje na 1 den operace.

V tomto plánu v části týkající se použití ZHN se uvádí:

— rozdělení a uskupení raketových jednotek a útvarů,

— rozsah úkolů, které se plní s použitím prostředků hromadného ničení v době jaderné přípravy útoku a v průběhu operace,

— počet jaderných nábojů, tritolový ekvivalent, druh a výška výbuchů,

— doba provedení úderů a signály.

Plán použití ZHN podepisuje náčelník štábu, velitel dělostřelectva a představitel letectva a schvaluje jej velitel armády.

Schválením plánu použití ZHN práce štábu na něm nekončí. Plán se rozpracovává v přípravném období a do doby zahájení útoku může dojít k podstatným změnám v systému obrany nepřítele. V souvislosti s tím bude třeba i v plánu použití ZHN provádět opravy a doplnění na základě výsledků průzkumu.

V průběhu operace, vycházejí z jejího charakteru, zvláště z často se měnící situace, budou vojska armády k splnění úkolů používat různých forem vedení boje, které je těžko předvídat předem a proto rozhodnutí velitele armády se může v některých směrech měnit a doplňovat.

Z toho vyplývá, že i plán použití ZHN se bude opravovat a doplňovat v souladu s rozhodnutím velitele armády.

Aby plán použití ZHN neustále odpovídal situaci na frontě, musí štáb armády uskutečňovat všechna opatření k včasnému získávání zpráv o nepříteli, hlavně o jeho prostředcích hromadného ničení, změnách v uskupení vojsk. Za tím účelem musí být organizován nepřetržitý a doplňkový průzkum.

Co se týká použití chemického střeliva v plánu palby dělostřelectva se uvádějí úkoly, které musí být splněny s použitím chemických OL a to v době jaderné přípravy a v průběhu operace, receptury OL, doba provedení úderů a délka palebného přepadu, rozdělení chemických nábojů po úkolech armády a signály.

Dalším opatřením zabezpečujícím realizaci plánu použití ZHN je postavení úkolů jednotkám. Zde velitel dělostřelectva musí uvést:

— hlavní a záměnné objekty určené ke zničení jadernými náboji a epicentra výbuchů,

— tritolový ekvivalent jaderných nábojů k zničení každého cíle,

— hlavní a záložní palebná postavení a dobu jejich zaujetí,

— dobu pohotovosti a pořadí provedení jednotlivých úderů,

— druhy výbuchů a jejich výška,

— způsob a organizaci velení jednotkám,

— způsob organizace s divizemi 1. sledu a 2. sledu,

- počet, dobu a pořadí přísunu jaderných nábojů,
- organizaci obrany a ochrany jednotek,
- signály výzvy a zákazu jaderných úderů.

Příprava jaderných nábojů a jejich přísunu do palebných postavení se uskutečňuje podle zvláštního plánu.

Bojové úkoly raketovým jednotkám musí velitel dělostřelectva uložit nejpozději 2–3 dny před zahájením vlastní operace. S postavením bojových úkolů jednotkám musí velitel dělostřelectva rovněž určit koordináty hlavních a záložních cílů, které se nepřetržitě studují a upřesňují podle výsledků doplňkového průzkumu.

Asi 1 hodinu před zahájením útoku musí být určena doba úderů a tím zabezpečeno jejich včasné provedení v soulase s plánem operace.

Několik slov k velení jednotkám používajícím prostředků hromadného ničení

Neméně vážnou otázkou při plánování použití ZHN je otázka velení raketovým jednotkám.

Organizace velení se uskutečňuje na základě nařízení štábu frontu, rozhodnutí velitele a pokynů náčelníka štábu armády.

S rozhodnutím velitele armády pro použití ZHN se v potřebném rozsahu seznamují velitelé svazků. Kromě toho se úkoly odrážejí v plánu použití raketových útvarů a jednotek a nejvíce podrobně jsou rozvedeny v plánu palby dělostřelectva.

Velení jednotkám používajícím prostředků hromadného ničení zahrnuje otázky jako postavení úkolů, organizace součinnosti, bojové, materiální, technické a zdravotnické zabezpečení, organizace spojení a kontrola plnění stanovených úkolů.

Odpovědnost za organizaci velení, za přesné splnění stanovených úkolů, jakož i za přísné utajení všech opatření souvisejících s použitím ZHN nese velitel dělostřelectva armády.

Velení se uskutečňuje pomocí signálů, krátkých bojových nařízení vydávaných velitelem dělostřelectva s využitím rádiového spojení nebo styčných důstojníků.

Nejvýznamnějším opatřením zabezpečujícím neustálé velení je organizace nepřetržitého spojení. Základním prostředkem spojení je rádiové spojení, směrové spojení a v mnoha případech neméně význam-

Ve prospěch armády bude působit i letectvo používající ZHN. Použití těchto zbraní se odráží v plánu bojové činnosti letectva. Plán se rozpracovává štábem letectvé armády na základě rozhodnutí velitele frontu. Velitel vševojskové armády pouze upřesňuje objekty úderů jadernými a chemickými zbraněmi, druhy výbuchů a dobu provedení úderů.

Realizace plánu použití ZHN se také zabezpečuje dokumenty zpracovávanými za účelem organizace součinnosti vojsk armády. V těchto dokumentech se rozpracovávají zvláště otázky jako součinnost mezi vojsky používajícími jaderných a chemických zbraní a vojsky využívajícími výsledků úderů těchto zbraní, jakož i vojsky používajícími jiných prostředků ničení nepřítel. V těchto dokumentech zvláštní pozornost musí být věnována bezpečnostním opatřením a musí být uvedeny čáry a doba zákazu jejich překročení.

nou úlohu sehrají pohyblivé prostředky, zvláště spojovací letouny a vrtulníky.

Rádiové spojení se organizuje normálním způsobem, avšak v každém jednotlivém případě třeba vyčlenit potřebný počet kanálů, uvést způsoby jejich uskutečňování a vyčlenit potřebný počet rádiových stanic různých typů a frekvencí.

Zvláštní význam při velení raketovým jednotkám mají opatření zabezpečující včasné předání signálů, jako:

- výzva jaderných nebo chemických úderů,

- zákaz nebo zrušení plánovaných úderů,

- varování vlastních vojsk a provedení jaderných nebo chemických úderů.

Tyto signály musí být v soulase s všeobecnými signály, kterých se používá v průběhu útočné operace. Jejich vyhlášení se uskutečňuje pomocí všech prostředků spojení a mají přednost před všemi ostatními signály.

Velení se uskutečňuje z PVS a VS podle rozhodnutí a pokynů velitele dělostřelectva. Obě místa velení musí být zabezpečena potřebným počtem spojovacích prostředků.

Při velení jednotkám technickými prostředky musí se používat šifrovacích aparatur.

Závěr

1. Použití ZHN v útočné operaci podstatně ovlivňuje bojovou činnost vojsk armády. Dovedné použití ZHN způsobuje živé síle a bojové technice nepřítele značné ztráty, demoralizuje jeho vojska, snižuje schopnost jejich odporu, mění poměr sil ve prospěch útočícího a vytváří tak příznivé podmínky k úspěšnému zahájení operace a splnění cíle operace v krátké době.

2. Použití ZHN v útočné operaci armády se musí odpovědně a důsledně plánovat. Jejich použití bez důkladného plánování může mít za následek neefektivní využití těchto prostředků, může vést k chybám v propočtech, může ztížit nebo vůbec znemožnit organizaci součinnosti, jindy může mít i za následek ztráty vlastních vojsk a podstatně ztížit splnění úkolu operace.

3. Plánování použití ZHN se uskutečňuje štábem armády za přímého řízení náčelníka štábu na základě rozhodnutí velitele armády a nařízení štábu frontu. Tímto úkolem nelze například pověřit velitele dělostřelectva, neboť použití ZHN je vůbec nejvážnějším opatřením zabezpečujícím útočnou operaci armády a odpovědnost za plánování celé útočné operace nese štáb armády v čele s náčelníkem štábu. Kromě toho štáb armády disponuje větším množstvím údajů potřebných k plánování použití ZHN než štáb dělostřelectva.

Velitel dělostřelectva armády, chemický náčelník a důstojníci specialisté odpovídají za přípravu údajů nezbytných pro plánování použití ZHN.

4. Plán použití ZHN se musí neustále doplňovat a upřesňovat na základě nových zpráv o nepříteři. V případě změny rozhodnutí velitele nebo jeho doplnění musí být provedeny opravy i v plánu použití ZHN.

5. Jedním z nejdůležitějších úkolů řešených jadernými zbraněmi je zničení prostředků hromadného napadení nepřítele. Tato otázka musí být v popředí veškeré činnosti velitele a štábu armády. Proto v plánu použití ZHN se musí zvláště uvádět vyčlenění sil a prostředků k splnění tohoto úkolu.

6. Úspěšné plánování použití ZHN v útočné operaci armády je podmíněno především množstvím a hodnověrností

zpráv o nepříteři, zvláště o jeho prostředcích hromadného napadení. Snahou nepřítele bude skrývat tyto prostředky a k tomu bude používat různých způsobů maskování a klamání.

Jak zkušenosti ukázaly, údaje o těchto prostředcích získávané pomocí radiotechnických prostředků, pozorováním a fotografováním jsou neúplné a v mnoha případech nepravdivé. Vzhledem k této skutečnosti jeví se krajně nutným, aby zprávy o prostředcích hromadného napadení nepřítele byly získávány především průzkumnými skupinami a odřady vyslanými jak do taktické, tak i operační hloubky obrany nepřítele. Tyto skupiny třeba předem podrobit speciálnímu výcviku zaměřenému k vyhledávání objektů jaderných úderů, zvláště nosičů jaderných zbraní do cíle a způsobu předávání zpráv vlastnímu štábu.

7. Plán řeší otázku použití ZHN centralizovaně. Třeba podotknout, že tato skutečnost je zdůvodněna jen v době jaderné přípravy útoku a při průlomu taktické hloubky obrany. Při bojové činnosti v operační hloubce, která se vede ve vysokých tempech, často na samostatných směrech, jeví se účelným použití ZHN decentralizovat, přičemž v rukou velitele armády ponechat část sil a prostředků s možností vlivu na průběh operace.

V tomto případě by se plánem použití ZHN předvídal manévr pouze jadernými náboji.

8. Jedním ze základních principů použití ZHN je, že se tyto mají používat s překvapením. Pod tímto pojmem je třeba rozumět provedení současných a hromadných úderů do celé taktické a operační hloubky. Z toho vyplývá, že doba provedení jaderných úderů zvláště na začátku operace musí být stejná pro prostředky armády i frontu, nehledě již na nutnost stejné doby provedení úderů na objekty v strategické hloubce.

Nelze tedy plánovat jinou dobu úderu pro prostředky armády a prostředky frontu, neboť v tomto případě se vylučuje překvapení a umožňuje se nepříteři přijmout příslušná opatření.